

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 08. Januar 2013. god.
Br. ref.: RK336/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI71/12

Podnosilac

Fikrije Sermaxhaj

**Ocena ustavnosti odluke Okružnog suda u Prištini Ac. br. 273/2012
od 27. aprila 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Fikrije Sermaxhaj, sa prebivalištem u Prištini.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je odluka Okružnog suda u Prištini Ac. br. 273/2012 od 27. aprila 2012. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti od strane Ustavnog suda odluke Okružnog suda u Prištini Ac. br. 273/2012 od 27. aprila 2012. god. kojom je žalba podnosioca odbijena u postupku izvršenja.
4. U svom zahtevu podnosilac je predložio Ustavnom sudu da zaštiti njena prava, pošto je ona osoba koja nema svoju vlastitu kuću i da na osnovu osporene odluke ona mora da napusti svoj stan.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava; članu 46, 47, 48 i 49. Zakona i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu Poslovnik).

Postupak pred sudom

6. Dana 23. jula 2012. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu.
7. Dana 4. septembra 2012. god., predsednik Suda je imenovao sudiju Robert Carolan kao Sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Snezhana Botusharova (Predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 27. novembra 2012. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo predlog Sudu za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Iz dokumenata koji su podneti u prilog zahtevu podnosioca, sledeće činjenice se mogu sažeti.
10. Dana 7. novembra 2000. god. podnosilac je kao kupac potpisao ugovor o otkupu stana koji se nalazi u Prištini sa prodavcem M.C. Ovaj ugovor je overen u Opštinskom sudu u Prištini 24. avgusta 2000. god. pod VR br. 1875/2000.
11. Neodređenog dana, podnosilac i M.C. su potpisali potvrdu da je podnosilac platio ukupnu ugovornu cenu u iznosu od 63,000 Nemačkih Maraka za stan M.C.
12. Dana 17. decembra 2008. god., Opštinski sud u Prištini je doneo presudu C. br 2977/07 i odobrio tužbeni zahtev tužioca M.I. protiv podnosioca zahteva.
13. Prema toj presudi, podnosilac zahteva je bio dužan da plati 32,000 evra tužiocu u ime plaćenog novca za kupovinu stana u Prištini. U obrazloženju presude je navedeno da je podnosilac zahteva u stvari svastika tužioca. Isto tako je navedeno da podnosilac "nije izvela nikakav dokaz o tome da je imala novac za otkup osporenog stana... dok je na drugoj strani proizišla činjenica kao nesporna o tome da je tužilac godinama radio u Švajcarskoj, gde je obezbedio sredstva, stoga, u ovom stanju ovog pitanja, sud je došao do zaključka da tužena nije imala novac za otkup stana, dok je novac na ime kupoprodajne cene stana isplatio tužilac...."

14. Dok je podnosilac zahteva imao mogućnost da uloži žalbu protiv ove presude Okružnom sudu u Prištini, nije jasno da li je ona to uradila ili ne.
15. Gore navedena presuda (C. br 2977/07 Opštinskog suda u Prištini od 17. decembra 2008. god.) je postala konačna i izvršna neutvrđenog datuma.
16. Proizilazi da je u skladu sa Zakonom o izvršnom postupku od 27. aprila 2012. god., Okružni sud u Prištini doneo osporenu odluku Ac. br. 273/2012. Ovom odlukom je odbijena žalba podnosioca zahteva kao neosnovana, a odluka Opštinskog suda u Prištini E. br. 2902/2012 i Zaključak o prodaji nepokretnosti od 27. decembra 2011. god. su potvrđeni.
17. Iz obrazloženja se može reći da je Opštinski sud u Prištini, kao prvostepeni sud, doneo odluku o izvršenju E. br. 2902/2010, kao i zaključak o prodaji nepokretnosti poveriocu M.I. Izgleda da je M.I. bio jedini ponuđač na javnoj prodaji navedenog stana koji je ponudio cenu od 32,000 evra. Shodno toj odluci (E. br. 2902/2010) podnosilac zahteva je bio dužan da preda stan M.I. Štaviše, konstatovano je da je žalba podnosioca protiv Opštinskog suda u Prištini (E. br. 2902/2010) neosnovana, jer iz spisa predmeta proizilazi da su rešenje prvostepenog suda i zaključak o prodaji donešeni putem javne prodaje i da je jedini ponuđač bio poverilac (i.e. M.I.).
18. Konačno, 5. juna 2012. god., Opštinski sud u Prištini je doneo Zaključak E. br. 2902/2010 zakazujući iseljenje podnosioca za 26. juni 2012. god.

Primenjiv zakon

19. Zakon o izvršnom postupku (br. 03/L-008) u članovima 12 i 14. propisuje sredstva protiv odluka donetih u izvršnom postupku na sledeći način:

“Član 12

Sredstva pobijanja odluka

12.1 U izvršnom postupku, redovna sredstva pobijanja su prigovor i žalba, ako nisu izuzete ovim zakonom.

12.2 Protiv prvostepenog rešenja može se izjaviti prigovor, a žalba samo u slučajevima predviđenim ovim zakonom.

12.3. Prigovor se izjavljuje sudu koji je doneo rešenje, u roku od 7 dana od dana dostavljanja rešenja, ako ovim zakonom nije predviđeno drugačije. O podnetom prigovoru odlučuje sud koji je doneo rešenje.

12.4. Protiv rešenja koje je doneto u vezi sa prigovorom može se izjaviti žalba u roku od 7 dana od dana dostavljanja rešenja.

12.5 Za odlučivanje o podnetoj žalbi nadležan je drugostepeni sud.

12.6. Prigovor i žalba ne sprečavaju izvršni postupak, ali namirenje potraživanja predlagača izvršenja odlaže se dok prvostepeni sud ne odluči o podnetom prigovoru. Izuzetno, kada je izvršnim naslovom određena obaveza zakonskog izdržavanja, ili kada se izvršenje sprovodi prenosom novca sa transakcionog računa pravnog lica na račun ista vrste predlagača izvršenja, ali u ostalim slučajevima predviđenim ovim zakonom, može se ostvariti potraživanje i pre odlučivanja o prigovoru dužnika.

12.7. Protiv zaključka kao vrsti odluke, u načelu, nije dozvoljeno sredstvo pobijanja.

Član 14 **Sredstva vanrednog pobijanja**

14.1. Protiv pravosnažnog rešenja koje je doneseno u izvršnom postupku nisu dozvoljena vanredna sredstava pobijanja.

14.2. Povratak na predašnje stanje je dozvoljeno samo u slučaju neostavljanja roka za izjavljivanje prigovora i žalbe protiv izvršnog rešenja o prinudnom izvršenju."

Navodi podnosioca

20. Glavni argument podnosioca u prilog njenom zahtevu je da je ona nezaposlena, da ima dete od 9 godina i da ne poseduje nikakvu pokretnu ili nepokretnu imovinu.

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Ustavni sud bi želeo da podseti da prema Ustavu nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama i zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane Okružnog suda u Prištini, osim u onoj meri u kojoj one mogu prekršiti prava i slobode zagarantovane Konvencijom (ustavnošću). Dakle, sud ne deluje kao sud četvrtog stepena prilikom razmatranja odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava. (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28. Evropski Sud za Ljudska Prava [ESLJP] 1999-I, Vidi takođe Rešenje o neprihvatljivosti u slučaju br. 70/11, Podnosioci Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 983/08 od 7. februara 2011. god.).
22. U tom pogledu Ustavni sud iz činjenica podnetih u zahtevu primećuje, da je podnosilac iskoristio sva pravna sredstva propisana gore citiranim Zakonom o izvršnom postupku, tako što je uložio žalbu protiv odluke o izvršenju (E. br. 2902/2010) donete od strane Opštinskog suda u Prištini i da je Okružni sud u Prištini uzeo u obzir i zaista odgovorio na njene žalbe u tačkama zakona.
23. Sud, stoga, smatra da ne postoji ništa u zahtevu što bi ukazalo da je u ovom slučaju nedostajala nepristrasnost ili da je postupak bio nepravedan (Vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
24. Kao zaključak, podnosilac nije izgradio slučaj ni na kršenju bilo kog od njenih prava zagarantovanih Ustavom, a niti je dostavila nijedan prima facie dokaz o takvom kršenju (Vidi Vanek protiv Slovačke Republike, Odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
25. Iz toga proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 1. (c) Poslovnika o radu, koji predviđa sledeće: "Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve f: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan."

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava i pravilom 36 Poslovnika o radu, jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Predsednik Ustavnog suda

Robert Carolan

Prof. dr Enver Hasani